

ความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาจีนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน

โดย คีอกเตอร์ HUI Sau-yan คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งฮ่องกง

การเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เป็นเรื่องที่น่ากังวลในการศึกษาด้านภาษา ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสำคัญด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) ผ่านการนำ “กรอบการเรียนรู้หลักสูตรภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง” (“กรอบการเรียนรู้”) มาใช้กับโรงเรียนชั้นประถมศึกษา และโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา รวมทั้งการจัดหาระดมเงินทุนเพิ่มเติม จากจำนวนเงิน 800,000 ดอลลาร์ ไปเป็น 1,500,000 ดอลลาร์ต่อปีสำหรับโรงเรียนชั้นประถมศึกษา และโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่รับนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เข้าเรียนจำนวน 10 คน หรือมากกว่า เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) และสร้างสภาพแวดล้อมแบบครอบคลุมในโรงเรียนต่าง ๆ

เพื่อให้เข้าใจถึงความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) สำนักงานด้านการศึกษาคได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยแห่งฮ่องกงทำการวิเคราะห์ความสามารถในการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเขียนภาษาจีนของ นักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) โดยรวม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2013/14 ได้มีการเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่าง ตามสัดส่วนของโรงเรียนชั้นประถมศึกษา และโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาในท้องถิ่นที่รับนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เข้าเรียนจำนวน 10 คน หรือมากกว่า ด้วยการสนับสนุน และการให้เงื่อนไขพิเศษที่มากขึ้นของรัฐบาลนั้นทำให้มีจำนวน โรงเรียนภาคเอกชนที่รับนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จำนวนของ โรงเรียนชั้นประถมศึกษา และโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาครอบคลุมอยู่ในการวิเคราะห์ดังกล่าว และยังคงมีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 151 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2013/14 ไปเป็นจำนวน 228 โรงเรียนในปีการศึกษา 2017/18 ได้มีการสุ่มตัวอย่าง จากแต่ละโรงเรียนตามจำนวนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) ที่ได้เข้าเรียน และได้รับตัวอย่าง ประมาณ 2,000 ถึง 4,000 คน ในแต่ละปี การสรุปผลการวิเคราะห์ของปีการศึกษาเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมาเป็นแรงส่งเสริม และเป็นการชี้ให้เห็นถึง การพัฒนาความสามารถโดยรวมในการอ่านและเขียนภาษาจีนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) อย่างค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป

นักเรียนระดับปฐมวัยในชั้นประถมศึกษาแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาในด้านการอ่าน และเขียน

จากการสังเกต นักเรียนระดับปฐมวัยที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) ในระดับชั้นประถมศึกษาได้มีการวาง รากฐานที่มั่นคงของการเรียนด้านภาษาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ไม่เพียงแต่พวกเขาสามารถอ่านได้เท่านั้น แต่พวกเขายังสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย รวมถึงคำศัพท์ที่ใช้ในโรงเรียน และที่ใช้ในครอบครัว ในแง่ของความสามารถทางด้านภาษาขั้นพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) กับนักเรียนระดับปฐมวัยที่พูดภาษาจีนที่มีความคล้ายคลึง กันในระดับชั้นประถมศึกษาได้ค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ ในปีการศึกษา 2017/18 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2013/14 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทั้งด้านการอ่าน และการเขียน นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นจากข้อความที่พวกเขาได้อ่าน และจากตัวอักษรที่ได้แสดง รวมทั้งแสดงความคิดของพวกเขาในย่อหน้าต่าง ๆ ด้วยการใช้คำเชื่อมโยงต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้คือความสามารถทางด้านภาษาที่จำเป็นต้องมีก่อนที่นักเรียนจะเข้าสู่การเรียนรู้ในขั้นต่อไป นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ยังได้แสดงให้เห็นความก้าวหน้าที่ดีในด้านการอ่านอีกด้วย

ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ามันเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้นักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เลื่อนขึ้นจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไปยังชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หากความสามารถทางด้านภาษาของพวกเขาเพิ่มขึ้น ในเรื่องนี้มหาวิทยาลัยแห่งฮ่องกง

จึงได้รับมอบหมายจากสำนักงานด้านการศึกษาเมื่อปีที่แล้ว ให้ทำงานร่วมกับกับโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านการพัฒนา การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และการใช้สื่อการสอนตาม “กรอบการเรียนรู้” ของระดับที่ 2 และ 3 เพื่อช่วยให้นักเรียนเอาชนะอุปสรรคด้านการอ่าน และการเขียนของพวกเขาได้

ในระดับมัธยมศึกษา การสนับสนุนจากโรงเรียนที่มีเพิ่มมากขึ้นทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนโดยรวมออกมา เป็นที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาของพวกเขายังไม่มื่ออะไรโดดเด่นเมื่อเทียบกับระดับชั้นประถมศึกษาในกลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา การพัฒนาของระดับปฐมวัยนั้นมองเห็นความสามารถได้ชัดเจนมากขึ้น และอัตราส่วนของคะแนนรวมที่พวกเขา ได้มีเพิ่มสูงขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นักเรียนระดับปฐมวัยของชั้นมัธยมศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาในด้านการเขียน อีกด้วย นักเรียนบางคนที่มีความสามารถสูงสามารถอธิบายเหตุการณ์ได้อย่างละเอียดมากขึ้น และการเขียนของพวกเขาที่มีความ สอดคล้อง และเป็นระเบียบ นักเรียนระดับเด็กโตของชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสามารถสูงกว่าสามารถแสดงความรู้สึกและแสดง ความคิดเห็นที่มีความรอบคอบในการจัดเรียงการเขียนของพวกเขาได้ แม้ว่าพวกเขาจะถือว่ามีความชำนาญน้อยกว่านักเรียนที่พูด ภาษาจีนในระดับ ชั้นเดียวกัน

บทบาทของผู้ปกครองต่อการจัดหาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการเรียนภาษาจีน

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างที่ถูกเก็บรวบรวมในช่วงห้าปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) (รวมถึงนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่รับนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เข้าเรียนมากขึ้น) ได้ค่อย ๆ พัฒนาด้านการอ่าน และเขียนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2013/14 ผ่านความพยายามอย่างหนัก รวมทั้งด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาล และการสนับสนุนจากโรงเรียนของพวกเขา เห็นได้ชัดเจนว่าตราใบที่มีการสนับสนุนอย่างเหมาะสม นักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) จะสามารถมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนได้ และสามารถเอาชนะอุปสรรคในการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองได้

นอกจากนี้ การสังเกตของเรายืนยันว่านอกจากความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างรัฐบาล โรงเรียน และคุณครูแล้ว การสนับสนุนจากผู้ปกครองก็เป็นสิ่งสำคัญของการเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ภาษา จีนของนักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีนด้วย ผู้ปกครองที่ไม่พูดภาษาจีนยังสามารถมีบทบาทในการส่งเสริมบุตร หลานของพวกเขาอย่างต่อเนื่องให้เรียนรู้ภาษาจีนได้ด้วยเช่นกัน พวกเขา อาจให้บุตรหลานของพวกเขาเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล หรือโรงเรียนที่มุ่งเน้นสภาพแวดล้อมด้านภาษาจีนตั้งแต่อายุน้อย เพื่อให้บุตรหลานของพวกเขา มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น

แรงจูงใจในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยด้านภาษา กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การใช้เวลา และความมุ่งมั่น ทั้งหมดล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ด้านภาษาที่มีประสิทธิภาพ พวกเราต้องการเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคน ใช้ความพยายาม ทำงานร่วมกันเพื่อช่วยให้นักเรียนที่ไม่พูดภาษาจีน (NCS) เรียนรู้ภาษาจีน และได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

สิงหาคม 2018